

(Οι απαντήσεις είναι ενδεικτικές και προσαρμοσμένες στο επίπεδο των απαντήσεων που θα μπορούσαν να δώσουν οι μαθητές)

A1.

κεφ. 20

Όταν διώχτηκε από τους δολοφόνους του Καλιγούλα, αποσύρθηκε σε μια θερινή κατοικία, που ονομάζεται Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το λιακωτό που ήταν πολύ κοντά του και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στην πόρτα.

κεφ. 25

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο βουλευτήριο (ή: στη Σύγκλητο) ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και ενώ το έδειχνε (ή: δείχνοντάς το) στους Συγκλητικούς είπε «Σας ρωτώ, πότε νομίζετε πως αυτό το σύκο κόπηκε από το δέντρο». Όταν όλοι απάντησαν πως ήταν φρέσκο, είπε «Κι όμως μάθετε πώς κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν από τρεις μέρες».

κεφ. 29

Όταν άκουσε τον χαιρετισμό, ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε (ή: τότε ήρθαν στο νου του κορακιού) τα λόγια του αφεντικού του: «Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)». Ακούγοντας τα λόγια αυτά, ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί για τόσο (μεγάλο ποσό), για όσο δεν είχε αγοράσει κανένα (πουλί) μέχρι τότε.

B 1 α.

insidiatore

quā

caedium / caedum

mihi

quoddam

praecocia

patrum

haec

tui

nullius

B 1 β.

propiozem

prope-propius-proxime

satius

B 2 α.

excludunt

recedamus

exterruisti

proreptum

abderetis

adferre / afferre

ostenturusque / ostensurusque

decerpi

dic

veniendo

B2β.

perdas

perderes

perditurus sis

perdideris

perdidisses

-

Γ 1 α.

Caligulae: γενική αντικειμενική στο «insidiatōribus».

cui: δοτική προσωπική κτητική στο «est».

se: αντικείμενο του ρήματος «abdidit» (άμεση αυτοπάθεια)

die: αφαιρετική ως επιρρ. προσδιορισμός του χρόνου στο ρ. «attulit»

decerptam esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρ. «putetis»

ex arbore: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της προέλευσης/απομάκρυνσης στο «decerptam esse»

recentem: κατηγορούμενο στο «ficum» μέσω του συνδετικού ρηματικού τύπου «esse»

salutationum: γενική διαιρετική στο «satis».

corvo: δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση «venit in mentem»

quanti: γενική της (αφηρημένης) αξίας στο «emerat»

Γ1 β.

A Catone allata est quodam die in curiam ficus praecox.

Γ1γ.

in curiā: στάση σε τόπο

de/ex/ab curiā : απομάκρυνση από τόπο

domum: κίνηση σε τόπο

domo: απομάκρυνση από τόπο

Γ1δ.

Ad haec verba Augustus risit? (Χωρίς μόριο για έμφαση)

Ad haec verba Augustus risitne? (όταν δε γνωρίζουμε την απάντηση)

Num ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε αρνητική απάντηση)

Nonne ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε καταφατική απάντηση. Ρητορική ερώτηση)

Γ2α.

vela, quae praetenta erant.

ficum, quae proecox erat.

Γ2β.

cui nomen est Hermaeum: δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο *diaetam*. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *cui*, εκφέρεται με οριστική (*est*), δηλώνει κάτι το πραγματικό.

quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore: δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση, μερικής αγνοίας, ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα της κύριας πρότασης «*interrogo*». Εισάγεται με το ερωτηματικό επίρρημα *quando* και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενό της. Συγκεκριμένα, με υποτακτική ενεστώτα (*putetis*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*interrogo*) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

Cum omnes recentem esse dixissent: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το *inquit*. Εισάγεται με τον *cum* τον ιστορικό-διηγηματικό, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί ανάμεσά τους μια σχέση αιτίου και αιτιατού. Εκφέρεται με υποτακτική, που κάνει φανερό τον ρόλο του υποκειμενικού στοιχείου. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (*dixissent*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*inquit*) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

quanti nullam adhuc emerat: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση, του ποσού, που λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης (α' όρος σύγκρισης είναι η προηγούμενη κύρια). Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *quanti* (που αποτελεί παραβολικό ζεύγος με το *tanti* που προηγείται στην κύρια) και εκφέρεται με οριστική (*emerat*), γιατί η σύγκριση αφορά δύο πράξεις ή καταστάσεις που είναι ή θεωρούνται αντικειμενική πραγματικότητα. Συγκεκριμένα, με οριστική υπερσυντελικού, γιατί αναφέρεται στο παρελθόν και δηλώνει το προτερόχρονο σε σχέση με την κύρια πρόταση.

Γ 2 γ.

Postquam (Claudius) exclusus est: Η χρονική πρόταση εκφέρεται με οριστική παρακειμένου (*exclusus est*), γιατί εκφράζει το **προτερόχρονο**.

Cum (Claudius) exterritus esset,...

auditā: επιρρηματική αφαιρετική απόλυτη **χρονική μετοχή**, δηλώνει το **προτερόχρονο**.

Cum Caesar salutationem audivisset,...